TOR:s yttrande

Slopad utbotaxering, RSV Rapport 1983:10

Från och med 1972 års taxering genomfördes den förenklingen att endast en debetsedel utfärdades för fysiska personer oavsett om taxering för dessa åsatts i flera kommuner.

Frågan om slopande av utbotaxeringen aktualiserades därefter i den av RS-utredningen år 1974 utgivna rapporten ''Rationalisering av skatteadministrationen''.

Rapporten resulterade i att 1975 års riksmöte fattade principbeslut om slopande av utbotaxeringen (prop 1975:87).

TOR tillstyrker RSV:s rubricerade förslag och anser det angeläget att det av riksmötet 1975 fattade principbeslutet snarast möjligt och redan till 1985 års taxering realiseras. Anledningen härtill är bl a att reformen bör ha prövats minst ett år innan skatteförenklingskommitténs väntade förslag till i huvudsak maskinell taxering tagits i drift.

Det är också av flera andra skäl angeläget att utbotaxeringen slopas och att all taxering sker enbart i hemortskommunen. Inte minst för såväl de skattskyldiga som beskattningsmyndigheterna skulle en sådan reform innebära betydande fördelar.

Kreativ finansiering, SOU 1983:59

I vad avser kap. 8 och 12 får förbundet anföra följande.

Inom skattelagstiftningen har på grund av skattesatsernas höjd olika särregler måst tillskapas för att motverka beskattningseffekterna eller för att förhindra skatteundandragande. Det är allmänt omvittnat att regelsystemet härigenom blivit så komplicerat att numera endast ett fåtal taxeringsfunktionärer torde behärska hela regelsystemet. Detta innebär uppenbara problem inom det praktiska taxerings- och kontrollarbetet.

De grundläggande orsakerna till alla dessa särregler och undantag är att skattesatserna inom såväl inkomst- som förmögenhetsbeskattningen upplevs vara för höga.

Mot bakgrund av de intressen TOR företräder anser sig förbundet inte kunna tillstyrka att ytterligare regler och undantag tillskapas som ännu mer urholkar vårt ursprungliga system av nettovinstbeskattning.

De av kommittén i kap. 8 och 12 föreslagna åtgärderna inom skattelagstiftningen är i och för sig lovvärda och önskvärda för att vid generationsskiften mildra beskattningseffekterna och härigenom underlätta generationsväxlingar i framför allt mindre och medelstora företag.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-02 16:40:33

Förslagen innebär emellertid ytterligare kompliceringar av taxerings- och kontrollarbetet, varför TOR av principiella skäl anser sig förhindrad tillstyrka förslagen.

Bidragsskattekommitténs betänkande (SOU 1983:47)
Skatteregler om reservering för framtida utgifter

Det finns i KL inte några allmänna bestämmelser som direkt reglerar avdragsrätten för gjorda avsättningar för framtida utgifter. Termen ''framtida utgifter'' används överhuvudtaget inte i KL. Frågan om det föreligger rätt till avdrag för framtida utgifter — bortsett från sådana fall där speciallagstiftning finns, t ex om garantiförpliktelser — får därför enligt gällande rätt bedömas med utgångspunkt i bestämmelserna i 41 § KL om rätt beskattningsår för utgifter vid beräkning av inkomst enligt bokföringsmässiga grunder. Härav följer att utgiftsposter skall hänföras till det då de enligt god redovisningssed bör tas upp i räkenskaperna.

Kommittén har vid sin genomgång av rättspraxis funnit att det råder en betydande osäkerhet om när förutsättningar föreligger för att medge avdrag för reservering för framtida utgifter. Detta beror enligt kommittén på att innebörden av begreppet ''framtida utgifter'' är oklar. Följdriktigt föreslår kommittén att det i KL skall införas en definition av detta begrepp.

Enligt kommitténs uppfattning föreligger i samband härmed ett behov av att i KL ange under vilka förutsättningar en reservering för en framtida utgift är avdragsgill vid taxeringen. Kommitténs förslag i denna del har getts formen av en ramlagstiftning. För att avdragsrätt skall föreligga uppställs kraven dels att avsättningen för de framtida utgifterna har gjorts i räkenskaperna, dels att den skattskyldige kan göra sannolikt att han på grund av avtal eller annan förpliktelse kommer att åsamkas utgifterna. Om ett avdrag medges skall det återföras till beskattning det följande året.

TOR anser att en reglering av frågorna om reservering för framtida utgifter bör ske på de punkter som kommittén föreslagit. Sådana uttryckliga regler i KL i förening med den förtjänstfulla genomgång av rättspraxis på området som kommittén genomfört bör, enligt förbundets mening, innebära att tillämpningen av de besvärliga skatterättsliga frågor som aktualiseras på detta område kommer att vålla mindre problem i framtiden än vad som nu är fallet.

Som en följd av den föreslagna utformningen av en generell avdragsregel anser kommittén att bestämmelserna om garantiavsättningar (punkt 1 a) av anvisningarna till 41 § KL bör kunna förenklas. De nuvarande reglerna om avdragsrätt för framtida garantiutgifter omfattar dels en huvudregel av schablonkaraktär, dels en utredningsregel. Kommittén anser att utredningsregeln inte bör behållas utan föreslår att avdrag för framtida garantiavsättningar med större belopp än vad som följer av huvudregeln vid behov i stället skall kunna ske med tillämpning av den generella regeln.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-02 16:40:33

TOR delar kommitténs uppfattning om hur bestämmelserna om avdrag för framtida garantiutgifter bör ändras. Förbundet ställer sig dock tveksamt till förslaget att huvudregeln bör kunna frångås redan om den generella regeln kan medföra ett avdrag som blir endast 20 % högre än vad schablonregeln ger. Detta innebär väsentligt ökade möjligheter att undgå att tillämpa huvudregeln jämfört med vad dagens regler erbjuder (sid 82). En sådan förändring bör inte genomföras utan att starka skäl föreligger. Enligt TORs mening har kommittén inte lämnat någon tillfredsställande motivering till sitt förslag i denna del.

TOR vill i övrigt framföra endast följande synpunkt. Som framgår av kommitténs uttalande är det inte nödvändigt att en framtida utgift har direkt samband med en viss intäkt (se resonemanget om ej utbetald semesterersättning sid 87 f). Mot den bakgrunden kan förslaget att i lagtexten ange att avdrag får göras endast då intäktsredovisning skett, i något enstaka fall omöjliggöra en periodisering enligt god redovisningssed. För att motverka en sådan effekt föreslår TOR att punkt 1 a) andra stycket av anvisningarna till 41 § KL ges följande lydelse:

Med en framtida utgift avses i detta sammanhang en utgift som har ett direkt samband med den under räkenskapsåret bedrivna verksamheten men som beräknas uppkomma därefter och som enligt god redovisningssed skall periodiseras till en kostnad redan innan den uppkommit.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-02 16:40:33